

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

ANUL 28, NR. 697, SEPTEMBRIE 2025

Editorial

Roadele toamnei

Pentru roșioreni și pentru locuitorii din zonele limitrofe orașului nostru, luna septembrie debutează cu o cutumă împământenită de câteva secole, devenită pecete identitară, „Bâlciul de la Roșiori”, o autentică sărbătoare a toamnei și a recoltelor.

Meșteșugari din diverse zone ale țării își aduc produsele muncii lor, spre a le expune și a le valorifica. Varietatea acestor mărfuri este copleșitoare. Trăim, astfel, vreme de o săptămână, o adevărată sărbătoare a spiritului românesc autentic. Atmosfera „de bâlci” ne întărește convingerea că nu ne-am îndepărtat de tradiție, nu ne-am rupt definitiv de îndeletnicirile înaintașilor noștri, care ne-au lăsat moștenire preocupări ce individualizează personalitatea poporului român și întăresc specificul național...

*

Pentru români, septembrie este de când ne știm (exceptând vremurile tulburate de războaie, pandemii sau vitregii ale naturii) luna de debut a unui nou an școlar, chiar dacă data începerii cursurilor a suferit unele mici modificări...

Mă număr printre aceia care se pot considera rodul școlii românești. Am crescut sub mâna blândă a învățătoarei și sub privirile atente și exigente ale profesorilor. Ei au avut răbdarea și înțelepciunea să ne modeleze nu numai mintea, dar și sufletul, cerând mereu de la noi mai mult decât conștientizam noi înșine că putem da. În spatele fiecărei observații sau note, în spatele fiecărui examen, trăia ascunsă dorința lor de a ne vedea oameni întregi, pregătiți să înfruntăm și să biruim obstacolele vieții.

Suntem astăzi ceea ce suntem, pentru că am avut șansa să ne naștem cu anumite predispoziții și să creștem în preajma unor dascăli adevărați. Ei au simțit imediat „terenul” și au sădit în el acele semințe minunate care mai târziu au înflorit în înfăptuirile din viața noastră personală și socială, lucruri care, evident, ne-au bucurat pe noi, dar i-au bucurat și pe aceia care au investit în noi. Școala, cu toate încercările și greutățile sale, rămâne leagănul formării noastre...

Mulțumim, Dragi Dascăli! Mulțumim pentru ceea ce ne-ați dăruit! Mulțumim pentru tot ce ați sădit în noi, pentru cunoștințele transmise, pentru dragostea și răbdarea de care ați dat dovadă! Mulțumim pentru tăcutele jertfe făcute, pentru ca noi să avem un parcurs luminos! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe cei care încă vă purtați pașii pe drumurile vieții, iar pe cei duși la ceruri, Domnul să vă aibă în grija Lui!

Din tot sufletul meu de dascăl, care a slujit învățământul românesc aproape patru decenii, urez cadrelor didactice, elevilor și părinților lor, personalului auxiliar din unitățile de învățământ, tuturor celor implicați în bunul mers al școlii... putere de muncă, pace și liniște sufletească, multă sănătate!

Indiferent de vremuri, viața merge înainte. Suntem obligați să o trăim frumos, conștienți fiind că ne este dăruită doar o singură dată!

Domniţa NEAGA

De 54 de ani...

... Pe deal la Teleormănel

Cu lumina ei de miere, cu umbrele ei prevestind ploile, toamna aceasta nu a mai fost niciodată. Atât de așteptată și atât de bogată în evenimente culturale menite să estompeze cât de cât cenușiul unei realități prin care lumea trebuie să treacă, indiferent de voia ei.

Unul dintre aceste evenimente a fost și *Festivalul-concurs de muzică populară „Pe deal la Teleormănel”*, ediția a 54-a, desfășurat pentru prima dată în orașul de pe Vedea, în organizarea Consiliului Județean Teleorman, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale

Teleorman, Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Episcopia Alexandriei și Teleormanului, festival care, de o jumătate de secol, continuă să promoveze valorile neamului strămoșesc: cântecul și portul popular.

Evenimentul a debutat miercuri, 10 septembrie 2025, la Teatrul de Vară din Roșiori de Vede, cu evoluţia a 18 concurenţi, acompaniați de Orchestra de Muzică Populară „Burnasul”, condusă de Adrian

Continuare în pag. 5

Florina CARVACI

Toamnă roșioreană

„A venit, a venit toamna...” – cu aceste acorduri, interpretate de artistul Tedy Stîngă, s-a deschis ediția de anul acesta a Toamnei roșiorene, desfășurată marți, 23 septembrie, la Căsuța din Parcul Central „Av. Nicolae Popescu Vedea”, locul unde poezia a îmbrăcat haine de toamnă...

Un proiect început acum 10 ani, la propunerea poetei Florina Carvaci, a devenit o sărbătoare a sufletului și a cuvântului, un spațiu de dialog între poeți, scriitori consacrați sau aflați la început de drum și publicul larg, un loc unde tradițiile, literatura și muzica se împletesc sub culorile toamnei.

Invitatele acestei ediții – Cristina ONOFRE ROUSSEAU, Domnița NEAGA, Florina CARVACI și Liliana RUS – toate membre ale Uniunii Scriitorilor din România, au adus prin creațiile lor profunzime, sensibilitate și

Aurelia BĂRBUȚ
Foto: **Adelina Maria OPRICĂ, Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ**

Continuare în pag. 5

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

- ***Tabăra de comunicare și abilități practice pentru voluntari EUROPE DIRECT 2025***

În perioada 28 august - 2 septembrie, voluntarii EUROPE DIRECT Teleorman și EUROPE DIRECT Târgoviște s-au reunit la Eforie Sud pentru *Tabăra de comunicare și abilități practice pentru voluntari EUROPE DIRECT*, o experiență unică de învățare, interacțiune și prietenie, sub tema: „Nouă chiar ne pasă, dar ție?”

Punctul central al taberei l-au constituit cele două reprezentații de teatru forum, prin care tinerii au transmis mesaje puternice despre valorile europene și implicarea civică:„Democrația nu așteaptă. Ia atitudine acum – violența distruge inocența!” – spectacol realizat de voluntarii ED Târgoviște (29 august) și „ÎmprEUnă pentru Europa de mâine! Promovarea modului nostru de viață european” – spectacol susținut de voluntarii ED Teleorman (30 august).

Pe lângă aceste momente de impact, tabăra a oferit participanților o gamă variată de activități: ateliere și prezentări despre legea voluntariatului, comunicare și managementul conflictului; traininguri non-formale pe tema „Imaginează, creează, inovează... alături de tineri pentru tineri!”; exerciții de

Continuare în pag. 8

Aurelia BĂRBUȚ
Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ**

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

01.08.2025 – „Locuitorii din Silopi, un oraș din Turcia în care vineri temperaturile au depășit 50 de grade Celsius, se confruntă cu un val de căldură sufocant și au cerut ajutor de la stat pentru a își plăti facturile de energie electrică, transmite AFP. Aerul condiționat nu mai este un lux, ci o necesitate. Este esențial aici la fel de mult ca pâinea și apa, a spus Cemil Seher, proprietarul unui magazin de kebab. Când aparatele de aer condiționat funcționează, facturile la electricitate sunt foarte mari, a mai precizat, cerând autorităților să ofere reduceri pentru mediul de afaceri” (hotnew.ro).

03.08.2025 – Gellu Naum, 110 ani de la naștere: suprarealistul român care a sfidat fascismul și comunismul prin poezie (adevarul.ro).

05.08.2025 – Bună dimineața, mon cher! Nu, nu te-am uitat! Am fost acolo, în Parcul Central „Av. Nicolae Popescu Vedea”, amintind celor care au poposit sau au fost doar în trecere, că Nicolae a luat și anul acesta premiul I, că Moromete e la zi cu știrile, iar „Legea lui Bolojan”, deși îl nemulțumește… nu îl sperie…

* A murit Ion Iliescu. Figură centrală a vieții politice românești post-comuniste și primul președinte al României de după Revoluția din 1989.

11.08.2025 – „Fă ceea ce poți, unde te afli” (Theodore Roosevelt).

15.08.2025 – Marea Sărbătoare a Sfintei Marii. Pomenile de Sfânta Maria nu au doar un rol religios, ci și unul social, cultivă compasiunea și solidaritatea, amintind valorile care ne definesc ca popor. Deși în orașe aceste tradiții riscă să se piardă, la sate se respectă cu sfințenie, transmițând mai departe lecția generozității și a credinței. Gestul de a dărui cu sufletul curat este cel mai important, are valoare simbolică deosebită, oferă prilejul de a ne aminti de cei vii și de cei care nu mai sunt.

17.08.2025 – Duminică. Drumuri de țară, asfaltate și nu prea. DDD- ul lui Dan, un Logan roșu, înaintează cu ușurință, lăsând în urmă peisaje dezolante, în care seceta și-a lăsat pregnant amprenta. Tufeni. „Iarmaroc”. Roșii, ardei, vinete, ceapă, cartofi, pepeni, mere, pere, prune, struguri, mobilă pentru bucătărie, pentru dormitor, mese, scaune, mături, găleți, butoaie mici, butoaie mari pentru vin, pentru țuică, porumbei, curcani, iepuri, lume multă… ca în zi de târg…

18.08.2025 – Două zile a bătut crivățul. „Nu se poate. Trebuie să aducă o ploiță!”, a zis. Și tu știai că mama nu încurcă semnele. Și seara, nori negri s-au adunat încet de la apus la răsărit și invers, s-au aglomerat pe cer în rotocoale mari ca niște caiere de lână, câteva tunete puternice au anunțat începerea spectacolului și, imediat, pic, pic… picături mici, picături mari, ropotul ploii se auzea prin ferestrele întredeschise, crengile mărului se aplecau, se ridicau, gata să se rupă… Şi ploua! Oh, ploaia asta de vară…

19.08.2025 – „Cultura, un lux pe care puțini români și-l permit. Mersul la teatru nu este o prioritate când nu există bani pentru pâine” (adevărul.ro).

21.05.2025 – În fluxul de știri citești: „Hikikomori, un fenomen de amploare în Italia / 200 de mii de adolescenți se izolează în camerele lor, departe de familie și școală. Se informează în special pe social media, unde prevalează știrile, anxioase, negative, pesimiste”. Regretabil! Zici.

22.08.2025 – Vineri, ploaie de vară, căsuța de lemn, femeia cu părul mov, fata care lipea afișe pentru promovarea Serii de Muzică Folk.

25.08.2025 – Strada Dunării. Rece, frig, temperaturi de toamnă, după căldura sufocantă de zilele trecute, frigul de astăzi aduce o stare de relaxare.

26.08.2025 – Seara de Muzică Folk, Teatrul de Vară, Roșiori de Vede, artiști în devenire, artiști consacrați, public puțin, tot mai puțin, dar chiar și așa, seara a fost frumoasă, apusul miraculos, amintirea rămâne – semn al trecerii tale și al oamenilor de la Cultură.

27.08.2025 – „Înțelepciunea crește la fel de încet și cumpătat precum un stejar. Și dăinuie o viață întreagă” (Pam Brown).

29.08.2025 – Singurul mod în care vom supraviețui superinteligenței artificiale este dacă sistemele AI tot mai performante vor fi programate să dezvolte „instincte materne”, așa încât să ne protejeze și atunci când vor deveni mai inteligente decât omul, a spus Geoffrey Hinton, poreclit „nașul inteligenței artificiale”. El a avertizat de mult timp că inteligența artificială avansează atât de rapid, încât oamenii s-ar putea să nu aibă nicio cale de a opri sistemele AI înainte să pună stăpânire pe civilizația umană” (digi24.ro). WOW!

Florina CARVACI
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Citatul lunii

„De multe ori nu voim minunea iubirii în viața noastră fiindcă iubirea înseamnă răspundere și jertfă și noi am învățat să trăim cu «nu te costă nimic să-ți plângi de milă»”.

(Pr. Haralambos Papadopoulos, *Viața fără rețete*)

Rubrică îngrijită de dr. **Adriana MIU**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Având nevoie de informații despre arenda de încasat de la „Intercereal”, am observat că exteriorul silozului impunător din estul orașului este proaspăt văruit și colorat, deși nu mai există FNC-ul. Am aflat că acest siloz și cele din Alexandria și Olteni au fost cumpărate de „Penbac” Bacău.

La prânz

Și zona Roșiori, ca alte părți din Câmpia Română, este lovită de seceta pedologică și în 2025.

Pe 22 august, ne-a traversat cel mai rapid și tare front atmosferic, ce a lăsat în urmă copaci și pomi fructiferi frânți și teamă în oameni, dar o cantitate foarte mică de apă de ploaie.

Mai multă apă a căzut pe 31 august.

În amurg

Din 1971, când am intrat ca profesor în învățământ, și până în 2024, prima zi de școală a fost o zi de sărbătoare pentru toți românii. Dar anul acesta, prima zi de școală din 2025/2026, luni, 8 septembrie, a împărțit lumea românească în urma protestului organizat de sindicatele din învățământ, în pro și contra protestului din capitală.

Prof. **Gheorghe TUTCĂLĂU**

Trăire creștină

Nașterea Maicii Domnului, bucuria împăcării cu Dumnezeu

Pe 8 septembrie, sărbătorim Nașterea Maicii Domnului, prima sărbătoare mare din cuprinsul anului liturgic care începe la 1 septembrie. Pentru roșioreni și nu numai, 8 septembrie este temeiul Bâlciului anual. E o variantă de sărbătoare și aceasta! Pentru biserica creștină, nașterea Maicii Domnului este momentul binecuvântat când oamenii drepți și temători de Dumnezeu simt că este începutul unui alt timp în care zorii mântuirii pot fi întrezăriți. Nu ca promisiune, ci ca împlinire. Maica Domnului se naște ca împlinire a unei rugăciuni izvorâte din disperare, nădejde, credință și resemnare.

Părinții Maicii Domnului, Ioachim și Ana, pe care îi pomenim la sfârșitul fiecărei slujbe, reprezintă pentru fiecare dintre noi modelul de a ne așeza, prin rugăciune, în fața lui Dumnezeu. Adeseori, rugăciunea o trăim ca pe un schimb, destul de onest, între noi și Dumnezeu. Adică mă rog pentru că... sau pentru a primi ceva în schimbul celor câteva minute petrecute în compania lui Dumnezeu. Pentru Ioachim și Ana, rugăciunea era un alt început de viață, un alt moment în care sperau că vor putea fi socotiți și asimilați normali de către societate.

Realizăm, uneori, ce înseamnă să mai poți avea nădejde în suferință? Tocmai aceasta este minunea oricărei rugăciuni: că poți să Îi spui TU lui Dumnezeu chiar dacă El nu poate răspunde sau răspunde cum și când vrea El. De aceea, noi amintim în finalul oricărei slujbe de Ioachim și Ana: pentru ca rugăciunea noastră să nu înceteze, indiferent de ceea ce poate să aducă ea.

Nașterea Maicii Domnului este și sărbătoarea propriei nasteri. Este, mai precis, momentul în care ne putem gândi la timpul vieții noastre, la momentul când, din voia lui Dumnezeu, ne-am întâlnit cu veșnicia. Pentru că nu e vorba de o întâlnire cu timpul acesta trecător, ci cu veșnicia. Dumnezeu ne aduce la viață pentru a ne face părtași vieții veșnice, cu toate că refuzăm, uneori voluntar și cu îndârjire, ideea că, după moartea trupească, se deschid porțile veșniciei.

Maica Domnului, Maica Cerului și a Pământului, ne arată ce înseamnă să știi al cui ești pe pământ! Suntem ai cerului chiar dacă suntem pământ și în pământ ne vom întoarce. Dar minunea iubirii lui Dumnezeu este aceea de a păstra în pământ licărul cerului...

Preot **Eugen Cătălin PĂUNESCU**
Consilier Administrativ-Bisericesc – Episcopia Alexandriei și Teleormanului
Foto: Sursa Internet

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport
Aurelia Bărbuț
Colectivul de redacție:
Redactori: Florina Carvaci, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Gabriel Argeșeanu, Monica Tuinete
Colaboratori: Domnița Neaga, Iulian Bitoleanu, Liviu Nanu, Mihai-Atanasie Petrescu, Cristian Gabriel Moraru, Bianca Tutunaru, Argentin Șt. Porumbeanu, Ion Scarlat, Gheorghe Tutcălău, Eugen Cătălin Păunescu, Adriana Miu
Tehnoredactare: Vladimir Mutu
Culegere texte: Aurelia Bărbuț, Florina Carvaci
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54-56, Roșiori de Vede, Teleorman, Telefon: 0247/460619, e-mail: drum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

AERONAVE CARE FAC ISTORIE:

BUCHAREST AIR SHOW nr. 15!

Fiecare spectacol aerian este, prin definiție, diferit de tot ce s-a văzut anterior. Mitingurile sunt gândite în așa fel încât un spectator cât de cât avizat nu se îndură să întoarcă nicio clipă ochii. BIAS 2025 a dovedit din plin acest principiu încă de la preambulul de vineri, anume conferința de presă: moderatorul manifestării, vechiul nostru prieten, inginerul Valentin Iordache, a surprins pe toată lumea prezentând pe fiecare participant pe limba sa maternă, iar lista a fost lungă: Aeroclubul României, Forțele Aeriene Române, Iacării acrobați, TAROM, Inspectoratul General de aviație al MAI (toate acestea reprezentând România), WIZZAIR, FlyingBulls (Austria), echipe ale Forțelor Aeriene din Germania, Grecia, Slovenia, motoparapantiștii Flying Dragons și avionul istoric MiG-15 din Polonia și Baltic Bees din Estonia și nelipsitul de la nici o ediție, pilotul acrobat lituanian Jurgis Kairys. Fără îndoială, vedetele ediției a XV-a a BIAS au fost avioanele albastru-alb-roșu ale formației „Patrouille de France", iar absența regretată de toată lumea a fost a formației de avioane roșii Hawk T-1 „RedArrows", blocată în Polonia în urma unui tragic accident.

Au fost trei zile de spectacol total. Noi, reprezentanții publicației DRUM, nu am ratat nici un moment al manifestării, având privilegiul de a vedea de aproape un program imposibil de tradus în cuvinte. Pentru a înțelege ce este un miting aerian trebuie să fii pe platformă, printre piloți și aeronave, să vezi, să vibrezi la muzica interpretată de motoarele de aviație, să te sperii la fiecare figură acrobatică și să răsufli ușurat când pilotul „scoate", dovedind că, de fapt, nu e nici un pericol, că știe el ce face, chiar dacă tu, biet terestru, nu poți pricepe mișcarea „dezordonată" (dar perfect controlată) a aeronavei în zbor, închizi ochii la lumina brusc apărută pe cer a contramăsurilor termice sau a efectelor pirotehnice, îți pui repede mâinile la urechi când pilotul supersonicului aflat la câteva sute de metri în fața ta, în zbor la firul ierbii, cuplează forțajul, sau când explodează „bombele" din cadrul unor exerciții tactice, te întorci cu spatele, îngrozit, atunci când Moș Jurgis „cade" din cer cu patru sute de kilometri pe oră, învârtindu-se ca o frunză în vânt, pentru a scoate la cel mult o sută de metri de sol (mărturisesc că îl cunosc de 20 de ani și i-am spus mereu că picajul lui e neverosimil, așa cum e și „cobra" executată la o înălțime de zece metri, dar văd că nu vrea să înțeleagă!); sau te conectezi, activ și afectiv, la muzica și baletul planoarelor, ultraușoarelor și paramotoarelor, ori plutești lin și calm sub o bucată de cârpă colorată, într-o cădere din avionul care zbura la 2000 de metri.

Cum spuneam, vedeta incontestată a BIAS XV a fost inegalabila „Patrouille de France". Patrula Acrobatică a Forțelor Aeriene Franceze există din 1947 și, de aproape 80 de ani, piloții PDF sunt adevărați ambasadori ai țării lor. Avioanele lor AlphaJet, care au unlivery în culorile naționale ale Franței, au venit acum prima dată în România, iar echipajele lor au fost primite cu mare entuziasm. Nu pot să ascund faptul că noi, profesori de limba franceză și francofili declarați, am așteptat cu mare nerăbdare să-i întâlnim. Şi, trebuie spus, au fost extraordinar de plăcut surprinși când niște ziariști cu ecuson i-au abordat vorbindu-le pe limba lor. Au acceptat imediat un dialog direct, uman, fără etichetă și am povestit minute în șir despre experiența lor de străini într-o țară străină, unde au descoperit că sunt prieteni cu toată lumea, dar... toată lumea le vorbea englezește. Commandant Alexandre Richard, capul formației tricolore, s-a erijat inițial în purtător de cuvânt al camarazilor lui, dar, într-o clipă, piloții în combinezoane gri au renunțat la orice protocol regulamentar de comunicare, dovedind că nu sunt niște mașini zburătoare, ci doar niște tineri (cel mai bătrân dintre ei, Richard, e doar maior, de abia a împlinit 33 de ani) pasionați de ceea ce fac și dornici să le ofere celor din public un moment unic, o emoție estetică completă. Ne-am despărțit cu regret (au fost chemați la avioane), dar nu înainte ca ei să alcătuiască pentru noi o formație „diamant pour la photo".

Dar, bine-nțeles, i-am revăzut în display. Francezii și-au respectat statutul de mari vedete, executând de trei ori programul lor pentru show-uri aeriene: zboruri în formații diferite, unele inventate de PDF, desenând, cu trene de fum, pe cerul capitalei (vineri au „vizitat" Bucureștiul la o altitudine de câteva sute de metri, oferind cetățenilor imagini unice) și al aeroportului Băneasa, steagul lor tricolor albastru-alb-roșu. Au făcut să se oprească de emoție inimile spectatorilor executând intersecții la viteze cumulate de peste 1200 km/h., iar cei doi soliști și-au demonstrat din plin măiestria de piloți acrobați prin voltije care contrazic toate legile fizicii.

În concluzie, BIAS 2025 a fost (ca în fiecare an!) mult mai reușit decât edițiile precedente, dar sunt sigur că va fi depășit peste un an.

BIAS 2025 est fini, vive BIAS 2026!

Aurelia PETRESCU,
Mihai-Atanasie PETRESCU
Foto: **Aurelian BUCUR, George ROTARU**

Priorități românești

Nicolae Vasilescu Karpen

Peste vară, pe WhatsApp, am citit o știre care suna cam așa: „un româna inventat o baterie care funcționează de peste 75 de ani și nimeni nu vorbește despre ea". Urmau și niște întrebări. Dacă este adevărat ce a creat, de ce nu am folosit niciodată această tehnologie? Dacă nu este real, cum de funcționează de peste 75 de ani?

Știrea mi-a trezit interesul și am dorit să aflu cine a fost acest român remarcabil. Și am aflat! S-a numit Nicolae Vasilescu Karpen, a fost un geniu real, un om al cifrelor, dar și al viziunii. El a fost cel care a studiat și a realizat pilele (precursoarele bateriilor noastre de astăzi) cunoscute sub denumirea de „pilele Karpen".

Nicolae Vasilescu Karpen s-a născut în 10 decembrie 1870, în Craiova, unde a și urmat cursurile școlii primare și ak8poi pe ale Colegiului Național Carol I. După terminarea liceului, a urmat cursurile Școlii Naționale de Poduri și Șosele (ȘNPȘ) din București, absolvite în 1891 ca șef de promoție, pe când nu împlinise 21 de ani. După absolvire, timp de trei ani, a lucrat ca inginer în domeniul căilor de comunicție, apoi atras de domeniul electrotehnic tânărul inginer român a plecat la Paris, unde a frecventat cursurile Școlii Superioare de Electricitate, obținând diploma în anul 1900. În paralel, a urmat și cursurile universitare obținând licența în științe fizice în anul 1902. Nu a părăsit Parisul, a rămas să-și facă doctoratul în fizică, titlul fiind obținut după doi ani (1904) cu teza „Recherches sur l'effect magnétique des corps électrisés en mouvement", un studiu asupra mișcării corpurilor electrizate cu rezultate relevante pentru teoria relativității. Teza a fost susținută în fața unei comisii de excepție, formată din Gabriel Lippmann (conducător al lucrării, profesor universitar la Sorbona, laureat în 1908 cu Premiul Nobel pentru fizică), Henri Poincaré (unul dintre cei mai mari matematicieni și fizicieni ai Franței) și Henri Moissan (chimist, descoperitorul fluorului în 1886 și laureat cu Nobel pentru chimie în 1906), după care a fost numit profesor la catedra de electricitate a Universității din Lille, unde a activat timp de un an.

În anul 1905, s-a întors în țară și a inaugurat cursul de electricitate și electrotehnică la catedra cu acest profil proaspăt înființată în cadrul ȘNPȘ din București. Este înrolat în Primul Război Mondial, unde în calitate de inginer a construit o stație de telegrafie la Băneasa, unde a funcționat primul telegraf fără fir din Estul Europei, antena acestuia având o rază de acțiune de peste 2.000 de km. Devine director al ȘNPȘ. unde are meritul de a fi elaborat pe baza unui studiu amplu și realist Transformarea ȘNPȘ în Școală Politehnică, actualul Institut (azi Academie) Politehnic din București. Numit rector al acestei universități, a deținut această funcție timp de 20 de ani, până în anul 1940.

A desfășurat o intensă activitate de cercetare pe multiple planuri, în diferite domenii, precum: electricitate, aerodinamică, fizică atomică, termodinamică, electrostatică, teoria cinetică a gazelor, chimie-fizică, electromagnetism, pile electrice, electrochimie și în alte domenii (spre exemplu: studiu privind aderența fierului la beton, betonul armat). În anul 1909 a propus, pentru prima oară în lume, printr-o notă adresată Academiei de Științe din Paris, folosirea curenților purtători de înaltă frecvență pentru telefonia prin cablu la mare distanță. A scris și a participat la proiecte de centrale electrice și la proiecte de electrificare a orașelor (Câmpina, Constanța). În sursele istorice sunt citate aproape 140 de lucrări publicate: cea mai importantă – teza sa de doctorat, apoi manuale, pile de diferite tipuri, articole din electrochimie, termodinamică etc.

Onoruri: până în anul 1914, a fost considerat una dintre cele mai avizate personalități științifice din lume în domeniul transmisiei multiplaxată la înaltă frecvență cu semnalele prin cablu, oferind soluții teoretice și tehnologice competitive, a fost Doctor Honoris Causa al IPB, membru de onoare al Societății Franceze a Electricienilor, membru corespondent al Academiei Române din 5 iunie 1919 și membru titular din 6 iunie 1923 (exclus în 1948 de vechiul regim și repus în drepturi în 1955), vicepreședinte al ei în două rânduri: 1830-1932 și 1942-1944, președinte al secțiunii științifice între 1945-1948. În 1928, a fost ales președinte al Comitetului Electrotehnic Român. În 1931, a fost numit ministru al Comerțului și Industriilor, de Iorga. Între 1931-1935, a fost președinte al Asociației Generale a Inginerilor din România.

Revenind la știrea citită pe WhatsApp, amintită la începutul articolului, este o știre evident falsă. Pilele Karpen nu pot produce energie la nesfârșit fără o intervenție din afară. Ar contrazice legile fizicii: „al doilea principiu al termodinamicii". Nimic nu poate genera energie la nesfârșit fără a primi vreo intervenție din exterior. Nu există „perpetum mobile!". Profesorul Karpen și-a continuat viața fără să insiste asupra violării principiilor fizice. El a decedat în 2 martie 1964, în București, nu în lux, nu în faima cuvenită, ci în liniște, cu proiectele sale uitate...

Prof. **Ion SCARLAT**
Sursa și foto: Internet

Ce ar fi dacă...?

Dacă Hamlet ar fi un android?

„A fi sau a nu fi?" - o întrebare grea pentru un om, dar aproape imposibilă pentru un robot. Imaginați-vă piesa lui Shakespeare jucată nu pe scena unui teatru clasic, ci într-un laborator high-tech, unde Hamlet nu poartă mantie neagră, ci carcasă metalică lucioasă.

Hamlet 2.0, creat de o corporație de AI, descoperă un bug: tatăl său, un server central, a fost „șters" de un programator corupt. „A fi sau a nu fi?" devine „A rula sau a nu rula?". Dilemele existențiale se transformă în probleme de cod: să facă update sau să rămână pe versiunea originală?

Ofelia? O aplicație de meditație care îi trimite notificări: „Respiră adânc, Hamlet!". Polonius? Un chatbot plictisitor, care dă sfaturi automat. Duelul final? O bătălie care se duce cu viruși informatici, nu cu săbii.

Cum ar reacționa cultura la o astfel de piesă? Poate că unii critici ar striga „blasfemie!", în timp ce alții ar spune că Shakespeare ar fi fascinat de tehnologie. Până la urmă, piesa nu e despre epoca elisabetană, ci despre frământarea interioară. Și cine e mai confuz decât o inteligență artificială care descoperă că are liber arbitru?

Într-o lume unde algoritmii ne decid playlist-ul, partenerii și știrile, un Hamlet-android nu e chiar SF, ci aproape realitate. Poate că, într-o zi, teatrul clasic va avea colțul lui cyberpunk.

Până atunci, rămâne întrebarea: „A fi... sau a nu fi updatat?".

Medeea Ioana ZOLTAN
Elevă la Colegiul Național „Anastasescu"

Jurnal de student

Între vis și realitate

Vara asta m-am simțit, pe scurt: liniștită. Dar nu în sensul plictisitor al cuvântului. În sensul că m-am ales *pe mine* după mult timp în care uitasem să o mai fac. Am purtat conversații cu vechi prieteni ca să lămurim anumite aspecte, am încercat să mă concentrez pe oamenii cu adevărat importanți pentru mine și pe activități care îmi aduc bucurie și nu m-am mai obosit cu gânduri care îmi aduceau doar neliniște. Am lucrat pentru viitorul meu fără teama că am să greșesc. E normal. Și e total normal și să renunți la oameni care nu îți (mai) aduc zâmbetul pe buze. Bianca de acum câteva luni ar fi spus că *e mai bine să îi păstrăm lângă noi, că cine știe...*

Chiar dacă, în general, scriu proză scurtă, gândurile mele se întind ca un roman neterminat, cu fire narative ce se întâlnesc și se despart asemenea oamenilor care trec prin viața noastră. Astfel, mi-am reamintit și că voluntariatul și implicarea în proiecte culturale nu sunt doar activități bifate în CV, ci punți reale între oameni și idei, dezvoltare pe bune a ființei umane.

Am avut o vară în care am ieșit mult cu prietena mea cea mai bună, ne-am reconectat după perioade grele pentru amândouă. Am cunoscut laturi noi ale unor cunoștințe vechi și m-am înscris în mai multe programe ce mă vor ajuta să cresc profesional. Cum am spus, o vară liniștită, dar, de fapt, plină de realizări și, în care, m-am regăsit după acest an dificil. Într-adevăr, încă am multe enigme și părți de povești pe care încă nu le-am explorat. Dar e timp!

Există persoane care trăiesc prin ceea ce fac și altele care trăiesc prin ceea ce sunt. Își încep diminețile cu idei și le termină cu povești, ca și cum fiecare zi ar fi un capitol dintr-o carte pe care o scriu în paralel cu viața lor. Și eu cred că, vara asta, am reușit să fiu toate acestea. Am reușit să trăiesc în prezent fără rușinea că voi fi judecată. Suntem comparați și vorbiți orice am face. Nu trăim într-o utopie, într-un vis unde totul este perfect, ci în realitatea dură pe care noi ne-o conturăm. Am învățat că noi alegem cum trăim. E perfect normal să mai avem și perioade în care totul pare negru și fără scăpare. Dar ce ar mai fi viața fără ele și puțină imprevizibilitate?

Și, la finalul verii, știți ce am concluzionat? Că dincolo de toate acestea, în mine există un fir roșu al perseverenței. Chiar și atunci când obosesc, chiar și când mă întreb dacă merită să mai lupt într-o lume grăbită, revin mereu la ceea ce, din păcate, mai uit că iubesc: la mine. Doar am nevoie de o pauză, câteodată...

Bianca TUTUNARU
studentă la SNSPA,
Facultatea de Comunicare și Relații Publice
voluntar ED Teleorman și WomenEsteem International

Se reabilitează intersecția drumurilor DN 6 cu DJ612A

Intersecția drumurilor DN6 și DJ612A, situată în apropierea municipiului Roșiori de Vede, se află în faza finală a procesului de reabilitare. Această intersecție, cunoscută pentru numărul

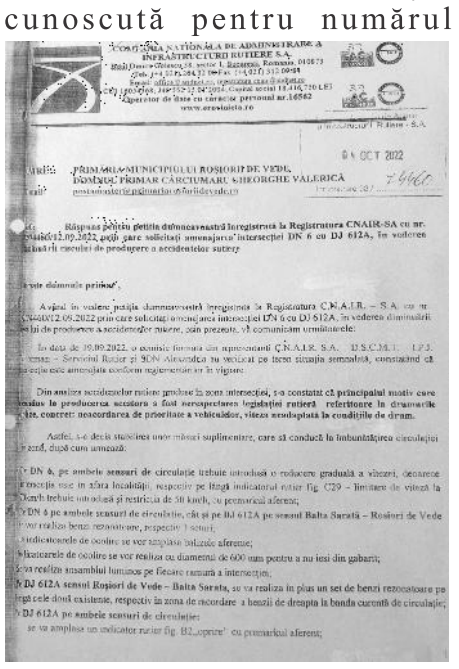

semnificativ de accidente, multe dintre ele soldate cu victime, a fost supusă unor lucrări de modernizare menite a spori siguranța traficului și a reduce riscul de incidente.

Două ipostaze:
Intersecția care genera dese accidente (sus)
După demersurile autorităților roșiorene (jos)

Conform primarului municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, autoritățile locale, în colaborare cu Inspectoratul de Poliție Județean Teleorman – Serviciul Rutier, au făcut demersuri repetate pentru a sesiza Compania Națională de

Administrare a Infrastructurii Rutiere S.A. cu privire la necesitatea reamenajării sensului giratoriu din acestă intersecție. Lucrările au fost demarate pe data de 12 septembrie 2025, la trei ani de la sesizarea inițială formulată de Primăria Municipiului Roșiori de Vede.

În prezent, proiectul este în curs de finalizare, executându-se marcajele rutiere.

Ședința Consiliului Local

Prin Dispoziția primarului nr. 558 din 19 septembrie 2025, Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede este convocat în ședință ordinară de lucru în data de 25 septembrie 2025, având următorul proiect al ordinii de zi:

1. Proiect de hotărâre privind modificarea Hotărârii Consiliului Local nr. 152/19.12.2024 referitoare la organizarea rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular din Municipiul Roșiori de Vede, pentru anul școlar 2025 — 2026;
Inițiator Primar

2. Proiect de hotărâre privind rectificarea bugetului local și a bugetului instituțiilor publice și activităților finanțate integral sau parțial din venituri proprii pe anul 2025;
Inițiator Primar

3. Proiect de hotărâre privind modificarea și completarea HCL nr. 172/23.11.2023 privind aprobarea structurii organizatorice de personal, organigramei și statului de funcții ale aparatului de specialitate al primarului Municipiului Roșiori de Vede și structurilor subordonate consiliului local urmare reorganizării activității în conformitate cu prevederile Legii nr. 296/2023, cu modificările și completările ulterioare;
Initiator Primar

4. Proiect de hotărâre privind aprobarea Listei cu ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, ce întrunesc criteriile de acces pentru o locuință cu chirie ANL, din municipiul Roșiori de Vede și aprobarea listei cu solicitanții ce nu au confirmat îndeplinirea criteriilor de acces și pentru care se propune arhivarea;
Inițiator Primar

5. Proiect de hotărâre privind stabilirea chiriei pentru contractele de închiriere ce au ca obiect locuințe sociale, locuințe de serviciu, case naționalizate și apartamente vechi, situate în municipiul Roșiori de Vede;
Inițiator Primar

6.Proiect de hotărâre privind schimbarea destinației imobilului în suprafață de 71,55 mp, situat în municipiul Roșiori de Vede str. Vadul Vezii nr. 1B, din locuință de necesitate în locuință socială;
Inițiator Primar

7. Proiect de hotărâre privind aprobarea Regulamentului pentru acordarea unor premii persoanelor care au împlinit vârsta de 100 de ani și cuplurilor care au împlinit 50 de ani de căsătorie neîntreruptă și au domiciliul în municipiul Roșiori de Vede;
Inițiator Primar

Festivalul „Pe deal la Teleormănel”

Daria Frățilă a câștigat premiul oferit de Primăria Municipiului Roșiori de Vede

În perioada 10 – 11 septembrie 2025, municipiul Roșiorii de Vede a găzduit pentru prima dată Festivalul-concurs național de muzică populară „Pe deal la Teleormănel”. Evenimentul, ajuns la ediția cu

numărul 54, are ca scop promovarea muzicii populare autentice și sprijinirea tinerilor interpreți talentați din întreaga țară.

Festivalul s-a desfășurat în două locații din municipiu: Teatrul de Vară din Parcul „Nicolae Bălcescu”, unde s-a desfășurat seara de concurs pe 10 septembrie, participând 17 concurenți reprezentând

toate zonele etnofolclorice ale țării, inclusiv zona locuită de români din regiunea Odesa, Ucraina, și scena de spectacol din centrul municipiului, în seara de gală din 11 septembrie, când au fost acordate premiile pentru laureații ediției.

Premiul oferit de Primăria Municipiului Roșiori de Vede a fost câștigat de gorjeanca Daria Frățilescu și a fost înmânat de primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru. Trofeul a ajuns la suceveanca Petronela Popa, care a primit distincția din partea președintelui Consiliului Județean Teleorman, Adrian Ionuț Gâdea.

Juriul festivalului a fost compus din specialiști în domeniu: dr. Elise Stan, etnomuzicolog și producător TVR 1, președinte al juriului; Raluca Avram, producător TVR Folclor; Violeta Ianculescu, realizatoare Radio România Actualități; Ileana Vieru, realizatoare de emisiuni folclorice la Radio „Antena Satelor”; arhimandritul Serafim Baciu, vicar eparhial al Episcopiei Alexandriei și Teleormanului; Ciprian Agapie, managerul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Teleorman, directorul festivalului; și interpreții Sava Negrean Brudașcu și Florin Ologeanu.

Publicul prezent a apreciat calitatea interpretativă și frumusețea portului fiecăruia dintre concurenți, bucurându-se și de recitalurile interpreților și grupurilor folclorice consacrate, precum Sava Negrean Brudașcu și Trupa Sava, Cornel Borza, Maria Chivu, Larisa Cârlugea, Grupul feminin „Jianca”, Grupul vocal bărbătesc „Burnasul” și Ansamblul profesionist de cântece și dansuri populare „Burnasul” din Alexandria.

Evenimentul a fost organizat de Consiliul Județean Teleorman, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Teleorman, în colaborare cu Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Episcopia Alexandriei și Teleormanului.

SC URBIS Servconstruct SRL Roșiori de Vede colectează la comandă:

- **D.E.E.-uri**
- **Deșeuri din construcții și demolări**
- **Deșeuri voluminoase (mobilă, saltele ș.a.)**
- **Deșeurile textile** - în trei puncte de colectare:
  - ⇨ ***Piața centrală***
  - ⇨ ***Intresecția străzilor Dunării cu Gala Galaction***
  - ⇨ ***Intersecția străzilor Ciocănaru Lazăr cu Aleea CFR***

Pentru detalii și comenzi, sunați la: **0247466930.**

GESTIONEAZĂ RESPONSABIL DEȘEURILE!

Pagină realizată de inspector superior **Gabriel ARGEȘEANU**

De 54 de ani...

... Pe deal la Teleormănel

- continuare din pag. 1

Grigoraș (dirijorul Orchestrei de Muzică Populară Radio România). Tinerii interpreți, veniți din aproape toate zonele etnofolclorice ale țării, au adus în fața specialiștilor, juriului și publicului dovada vie a talentului și dragostei lor de a duce mai departe frumusețea costumelor populare păstrate în lada de zestre a bunicilor, autenticitatea și acuratețea melodiilor culese de la lăutarii satelor sau preluate de la înaintași de seamă ai folclorului românesc.

Prima seară a festivalului s-a încheiat cu recitalurile ansamblului „Burnasul" și grupul „Jianca"- condus de îndrăgita interpretă de muzică populară Maria Chivu.

Joi, 11 septembrie, în cea de a doua seară a evenimentului, la scena de spectacole din centrul orașului, melodiile celor doi tineri teleormăneni, Ștefan Ivana și Diana Bonar, au deschis „Gala festivalului", demonstrând că: „Folclorul teleormănean are trecut, prezent și viitor", așa cum a spus și prezentatoarea spectacolului, Laura Constantinescu (realizator de emisiuni folclorice la TVR-Craiova).

Juriul Festivalului - concurs național de muzică populară „Pe deal la Teleormănel", din care au făcut parte: prof. dr. etnomuzicolog Elise Stan, Larisa Avram, Valentin Marin, Violeta Ianculescu, Ileana Vieru, P.C. Arh. Serafim Baciu. Sava Negrean Brudașcu, Florin Ologeanu, Ciprian Agapie - personalități de seamă ale vieții culturale și artistice, specialiști în domeniul cercetării culturii și tradiției populare, a acordat următoarele premii: **Trofeul Festivalului „Pe deal la Teleormănel"** – Petronela Popa (Suceava); **Premiul I** – Simina Maria Popescu (Gorj**); Premiul al II-lea** – Erica Zgârdău (Bucovina); **Premiul al III-lea** – Gabriel Liu (Olt); **Premiul de popularitate** – Robert Mintosu (Teleorman); **Premiul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Teleorman** – Constantina Orleanu (Gorj); **Premiul Radio** – Alexandru Staicu (Teleorman); **Premiul Primăriei Roșiori de Vede** – Daria Frățilescu (Gorj); **Premiul Episcopiei Alexandriei și Teleormanului** – Olena Hamurar (Ucraina).

Au adus pe scena din Roșiori de Vede frumusețea melodiilor și energia cântecului bihorean, Cornel Borza, strigăturile horelor sălăjene, Sava Negrean Brudașcu, hăulita gorjenească, Larisa Cârlugea, câștigătoarea Trofeului „Pe deal la Teleormănel" ediția 2024,

precum și autenticitatea portului popular tradițional, a melodiilor și textelor, membrii Ansamblului Burnasul: Mariana Caraveţeanu, Ionela Aciu, Florica Chircă Mircescu, Virginica Neagu, Florin Pârlan etc. care au umplut de emoție inima celor prezenți și, în ritmul muzicii, s-au prins într-o horă mare, ca la noi în Teleorman, amintind de vatra satului, de tarafurile lăutarilor, de sârbele ce făceau să vuiască văile în zile de sărbătoare.

Au fost prezenți la eveniment: Adrian Gâdea, președintele Consiliului Județean Teleorman, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, primarul municipiului Roșiori de Vede, prof. Cristiana Mirela Piper-Savu, viceprimarul municipiului Roșiori de Vede, pentru că au încurajat și au susținut întotdeauna promovarea muzicii populare românești autentice, dar și a tinerilor interpreți care bat la porțile afirmării.

Un eveniment unic, un eveniment aparte, care a ridicat folclorul la rang de adevărată artă. Pentru că „folclorul este sufletul secular al oricărui popor, iar cufărul pe care acesta îl poartă pe spatele timpului a adunat în el o zestre de înțelepciune, tradiții, datini, cântece, proverbe" credința strămoșească și rugăciunea. Rugăciunea care ne apropie de oameni și de Dumnezeu, pentru că, așa cum spunea P.C. Arh. Serafim Baciu: „Muzica vine din rugăciune".

Pliculeţul cu pelin

Am făcut o excursie la Lacul Vidraru cu speranța că doar-doar voi găsi câteva grame de aur pentru o verighetă, căci pe a mea am pierdut-o pe plajă. Nu am avut noroc, fundul lacului era plin de urși care scormoneau în noroi. Din surse demne de încredere, am aflat că vînătorii cereau, mai nou, șpagă în aur.

❖

Am comandat un taxi bolt ca să ajung la niște prieteni, în Voluntari. Am vrut să scriu adresa „intr. Sf Cuvioasa Parascheva" dar autocorectul îmi sugera de fiecare dată „curioasa". Un prieten mi-a zis că am avut noroc, lui îi sugera "cuRvioasa" și nu a mai dat comanda, de rușine.

Noroc sau...

❖

Unde dai și unde crapă. După patru (4) moțiuni de cenzură, nu a căzut Guvernul României, a picat guvernul francez.

Propuneri de lectură:

Theodore Dalrymple – *Minunate nerozii (Cum subminează psihologia moralitatea),* Editura Contra. Mundum, 2025

Neil Postman – *Tehnopolis (Capitularea culturii în fața tehnologiei)*, Editura Contra. Mundum, 2023

Liviu NANU

Alexandria iubește Poezia

Sfârșit de vară. Seară de poezie și muzică la Centrul Multifuncțional pentru Tineri din Alexandria, în cadrul sărbătorii locale „Zilele Municipiului Alexandria", joi, 28 august 2025. În prezența reprezentanților administrației publice locale, ai instituțiilor de cultură, a unui public destul de numeros, Nordul și Sudul s-au întâlnit sub semnul cuvântului scris și al acordurilor muzicale pentru a oferi iubitorilor de frumos un spectacol ce va rămâne ca un arc peste timp, amintind generațiilor ce vor veni că ei, scriitorii și cititorii, au scris o pagină importantă în cartea vieții culturale a acestor locuri.

Evenimentul, moderat de binecunoscutul scriitor Ștefan Mitroi, a debutat cu o scurtă prezentare a vieții literare din Teleorman, realizată de criticul literar - Ana Dobre, și a continuat cu recitalul poetic susținut de poeții: Florea Burtan (ale cărui poeme au fost recitate de managerul Bibliotecii Județene „Marin Preda" Teleorman, Valentina Pașa), Nicoleta Milea, Liviu Nanu, Domnița Neaga, Florina Carvaci, Iulian Bitoleanu, Cornel Basarabescu, George Băicoianu, Florin George Tănase și, nu în ultimul rând, oaspeții de seamă ai acestei seri, veniți de la Iași, poeții Emilian Marcu și Nichita Danilov.

În partea a doua a evenimentului, a avut loc lansarea volumului de proză scurtă „*Mamă, pe mine nu mă mușcă niciun câine*", al autorului Ștefan Mitroi, prezentat de criticul literar Ana Dobre.

Momentul muzical al serii a întregit atmosfera lirică prin vocea inegalabilă a îndrăgitei interprete de muzică folk Maria Gheorghiu, a cărei prestație a reamintit că „între poezie și muzică există o simbioză perfectă". Poezia apelează la ritmicitatea ei, pentru a deveni cât mai muzicală, muzica apelează la poezie, pentru a deveni cât mai poetică.

Florina CARVACI

Cenaclul Revistei „Teleormanul Cultural"

– ediţia august 2025

Miercuri, 27 august 2025, în sala de festivități a Casei de Cultură din Roşiori de Vede, a avut loc Cenaclul Revistei „Teleormanul Cultural" – ediţia august 2025.

Organizată sub semnul cuvântului scris, întâlnirea a debutat cu două comunicări literare: „Slavici şi Eminescu sau despre trăinicia prieteniei" – susținută de prof. dr. Iulian Bitoleanu și „115 ani de la naşterea scriitorului Constantin Salcia" – susţinută de scriitorul Noru Dogaru.

Despre viaţa şi opera scriitorului Constantin Salcia a vorbit și prof. Viorica Vlad (Alexandria), secondată de publicistul Ionel Scarlat, care a prezentat publicului un scurt fragment despre etnogeneza poporului român.

Evenimentul, organizat de Primăria Municipiului Roşiori de Vede, Serviciul pentru Cultură, Educaţie, Creaţie şi Sport, în colaborare cu revista „Teleormanul Cultural", a fost moderat de prof. Cristian Gabriel Moraru, care a trecut în revistă o listă impresionantă a noilor apariţii literare - semn că se scrie… și se scrie mult.

Un moment aparte l-a constituit lansarea celor două volume: „Ca atare" și „Viaţa ca un teatru" - semnate de scriitorul Noru Dogaru, președintele Asociaţiei Culturale „Zaharia Stancu". Cărţile au atras atenţia, au stârnit emoţii şi au răscolit amintiri.

Farmecul acestei zile de sfârşit de vară a fost completat de lecturile publice ale poeţilor: Liviu Nanu, George Băicoianu (Alexandria) și Medeea Ioana Zoltan (elevă).

Întâlnirea a adus împreună scriitori şi cititori atraşi de frumuseţea cuvântului şi a tuturor sensurilor lui menite să îmbogăţească mintea şi spiritul.

Florina CARVACI

Toamnă roşioreană

- continuare din pag. 1

frumusețe. Mai mult, poeta Cristina Onofre-Rousseau, membră, totodată, a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, a oferit un moment de o intensitate aparte, o apariție plină de culoare, împletind muzica și versul propriu într-un recital memorabil. O prezență luminoasă, care a transformat această zi într-

una cu totul specială.

Deși nu a putut fi prezentă fizic, poeta Liliana Rus a fost alături de noi prin versurile sale, rostite cu emoție de Florina Carvaci, dovadă că poezia are puterea de a trece dincolo de absență.

Lecturile publice au fost completate de tânăra speranță a poeziei roșiorene, Leea MACACIN, elevă la Colegiul Național „Anastasescu", aducând prospețime și delicatețe acestei întâlniri.

Și pentru că toamna nu vine niciodată singură, muzica artistului Tedy Stîngă a transmis emoția deplină, rotunjind atmosfera acestui început de anotimp.

Evenimentul a fost moderat de Aurelia Bărbuț - șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, iar organizatorii – Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport – au dăruit încă o dată comunității o sărbătoare a trăirilor.

La final, mulțumim tuturor celor prezenți – scriitorilor, oamenilor de cultură, elevilor și profesorilor de la Colegiul Național „Anastasescu" și de la Liceul Tehnologic „Angel Saligny", dar și publicului larg care a umplut

Parcul Central de emoție și frumusețe.

Toamna aceasta roșioreană ne-a reamintit că darul cuvântului și al artei ne apropie și ne face comunitatea mai bogată sufletește. Până la următoarea întâlnire, să purtați în inimă

Am primit la Redacţie

Revista *Acolada*, nr. 7-8 (214-215) iulie-august 2025 (anul XIX), Satu Mare. Director general: Radu Ulmeanu. Director: Gheorghe Grigurcu. Redactor şef: Zenovie Cârlugea. Apare sub egida Uniunii Scriitorilor din România, cu sprijinul Primăriei Municipiului Satu Mare. O revistă completă în care cititorii pot găsi: cronică literară, poezie, interviu, artă plastică, eseuri, semnate de nume importante ale lumii literare româneşti: Radu Ulmeanu, Gheorghe Grigurcu, Tudorel Urian, Dumitru Augustin Doman, Lucian Perţa, Lucia Negoiţă, Pavel Şuşară, Leo Butnaru, Florica Bud, Ştefan Ion Ghilimescu, Magda Ursache, Isabela Vasiliu-Scraba etc.

Mamă, pe mine nu vrea să mă muşte niciun câine – autor, Ştefan Mitroi, Editura Junimea, Iaşi, 2025. 13 proze scurte - în care prozatorul ficţionează cu sârg şi har, fără a părăsi întru totul acest filon productiv. Inventiv, ludic, fatasmatic şi poematic, purtând în suflet „cerul de-acasă", „amintirile şi mormintele" de-acolo, pornind în lume, dintr-un sat teleormănean

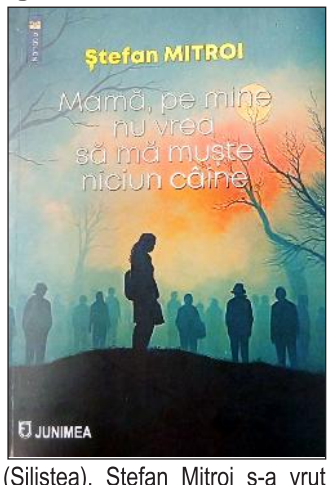

(Siliştea), Ştefan Mitroi s-a vrut regizor de film, a terminat Dreptul şi a visat să ajungă scriitor, după cum spune în prefaţa cărţii Adrian Dinu Rachieru, şi a ajuns, spun eu. Iar cărţile domniei sale confirmă.

ANIROL

Să mai citim puțin!

Liturghii în bibliotecă

Romanța, piatra unghiulară a liricii scriitoarei Petronela Apopei

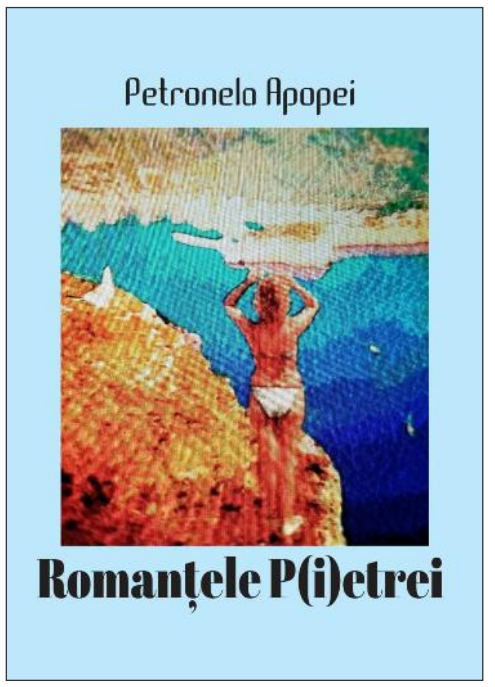

Petronela Apopei este una dintre poetele valoroase ale literaturii române actuale. Scrisul său trădează o maturitate artistică indenegabilă și reușește să creeze o emoție estetică tuturor celor care îi citesc cărțile de poezie, care nu sunt puține decât în raport cu cât a scris, autoarea adunându-și numele până în prezent doar pe 6 cărți, după cum urmează: *Iubită în albastru* (2018), *Confesiunile iubitei în albastru* (2018), *Fiorii iubitei în albastru* (2021), *Cântec dintr-o oază albastră* (2023), scrisă împreună cu Daniel Luca, *Poemele P(i)etrei* (2023) și, bineînțeles, cea de față, *Romanțele P(i)etrei* (Editura Castrum de Thymes, Giroc, 2025).

Trebuie amintit faptul că Petronela Apopei este și un cronicar literar rafinat și exigent (atât cu sine însăși, cât și cu autorii recenzați), reușind până acum să reunească numai o mică parte din cronicile sale literare (multe dintre ele fiind chiar prefețe sau postfețe la o sumedenie de cărți) între copertele următoarelor patru volume: *Călător în țara Cuvântului* (2021), *În căutarea infinitului eCreator* (2023), *Din sufletul cărților* (2024), *Contemporani cu veșnicia* (2024).

Firește, ar mai fi multe de spus pentru a completa portretul literar al colegei mele de redacție de la revista „Teleormanul cultural", dar cele mai importante ipostaze ale creativității sale sunt cele de poet și de cronicar literar.

Filoloagă competentă și dascăl de profesie, Petronela Apopei și-a respectat vocația literară și, cu inteligența-i artistică nativă, ne convoacă, prin cartea sa de poezie, *Romanțele P(i)etrei*, la un nou festin intelectual. Și sentimental, deopotrivă, căci romanța desemnează o specie a poeziei lirice sentimentale, de inspirație erotică, cântată languros, melancolic. Că autoarea a ales romanța drept cel mai nimerit cadru pentru a-și exprima sentimentele nu trebuie să ne mire, având în vedere că dragostea este dulcele cântec al ființei care urmează ritmul inimii. De altfel, colegii și prietenii cei mai apropiați pot depune oricând mărturie despre pasiunea Petronelei de a cânta și despre vocea ei minunată.

În istoria literaturii române, romanța, ca specie literară, a avut, cum era și firesc, de altfel, mutațiile ei estetice. Caracterul liric și sentimental i l-a ilustrat în versuri mai întâi romanticul Mihai Eminescu, care se raporta fără doar și poate la bogata tradiție lăutărească românească, binecunoscute fiind publicului românesc poezii precum *S-a dus amorul…*, *Adio*, *Ce e amorul?*, *Pe lângă plopii fără soț*, *De-or trece anii…*, *Te duci…*, *De ce nu-mi vii*, care, pe lângă tematica lor sentimentală (dragostea și dorul fiind ilustrate cu precădere), au și o armonie și cantabilitate care nu fac decât să sporească expresivitatea artistică.

După 1900, romanța literară a fost revitalizată de Ion Minulescu, care, în ale sale *Romanțe pentru mai târziu*(1908), depășea canoanele romantismului tradițional, aducând și elemente simboliste (simbolul, sugestia și muzicalitatea) sau moderniste precum experimentul literar, mai ales la nivelul limbajului poetic, cultivarea cu nonșalanță a temelor existențialiste, cum ar fi condiția umană, trecerea ireversibilă a timpului, moartea ori (auto)ironia.

Așadar, putem afirma că este mai mult decât lăudabil curajul scriitoarei Petronela Apopei de a aborda romanța literară, meritul ei incontestabil fiind acela că respectă principalele caracteristici ale poeticii romanței, dar aduce și unele elemente novatoare, lărgind panoplia sentimentelor cultivate de romanță și aducând o viziune personală („petronesciană", am zice) asupra realității inimii care are ca baterie spirituală dragostea, fără de care nu s-ar putea realiza nimic și din care își trage forța orice creator autentic.

Scrise pe un ton sentimental și jucăuș și demne de ținut într-al inimilor căuș, deosebit de expresive și muzicale, fiind inspirate de muzele și mai cu seamă de muzii ieșiți în cale, profunde din punct de vedere imagistic și ideatic, dulci și răcoroase ca apa unui izvor freatic, poeziile scriitoarei Petronela Apopei din volumul *Romanțele P(i)etrei* (Editura Castrum de Thymes, Giroc, 2025) constituie o nouă și bogată ofrandă pe altarul poeziei, de care se vor bucura toți cititorii ei.

Fără doar și poate, romanța reprezintă piatra unghiulară a liricii scriitoarei Petronela Apopei și putem afirma, în cunoștință de cauză, că această specie literară se potrivește ca o mănușă personalității sale. Felicitări, Petronela Apopei, și inspirație rodnică în continuare!

Prof. **Cristian Gabriel MORARU**

Lecturi în lumină

Elena Buică, *Răsfoind filele vieții*

Aflată în cel de al nouăzeci și treilea an de viață, scriitoarea Elena Buică ne-a bucurat de curând sufletul cu o nouă carte, *Răsfoind filele vieții* (Ed. Armonii Culturale, Slobozia, Comuna Urechești, Jud. Bacău, 2025).

Pentru cititorii care nu cunosc activitatea literară a acestei vrednice românce, născută în localitatea Țigănești din județul nostru, voi trece în revistă titlurile cărților semnate de Elena Buică și anul apariției acestora: *Crâmpeie de viață* (2005), *Gând purtat de dor* (2006), *Prin sita vremii* (2007), *Oglindiri* (2009), *Luminișuri* (2011), *Întoarcerea spre obârșii* (2012), *Zâmbind vieții* (2013), *Frumoasele vacanțe* (2014), *Liliacul înflorit la poarta înserării* (2014), *Frumusețea scrisului* (2015), *Îmi plec fruntea* (2015), *Consemnări pe curat* (2015), *Pe cărările vieții* (2016), *Sensul giratoriu al vieții* (2017), *Între două lumi* (2017), *Puterea magică a gândului* (2018), *În pas cu timpul* (2018), *Miracolul cuvântului* (2022), *Pășind spre târziul vieții* (2022), *Random Thoughts* (2022), *Răsfoind filele vieții* (2025).

Deși trăiește de aproape trei decenii în Canada, lângă Toronto, Elena Buică a rămas fidelă limbii strămoșești, pe care a slujit-o cu credință, în calitate de profesoară de limba și literatura română, în țară, și pe care o face nemuritoare în pagini scrise, punând în lumină bogăția de gânduri, sentimente, fapte, trăiri..., chiar dacă pașii destinului au purtat-o pe meleaguri îndepărtate. Un lucru demn de remarcat este acela că toate cărțile au fost tipărite la edituri din România, o dovadă în plus a dragostei autoarei pentru țara în care s-a născut și pe care, la senectute, a trebuit să o părăsească, pentru a se alătura familiei fiicei dumneaei.

Răsfoind filele vieții, cartea apărută de curând, este prefațată de scriitoarea Emilia Stroe și este însoțită de o dedicație de suflet: „Dedic acest volum criticului și istoricului literar Nicolae Dina din Alexandria - Teleorman, în semn de aleasă prețuire", fapt ce demonstrează că autoarea Elena Buică nu și-a uitat rădăcinile. De altfel, nu cred că există vreuna din cărțile de memorialistică ale Domniei sale din care să lipsească referiri la satul natal, la oamenii și obiceiurile din această zonă a țării. Iată ce mărturisește la un moment dat: „Legătura cu Țigăneștiul natal, în care m-am format ca om, nu se rupe niciodată, resorturile interne ale frumuseții satului de odinioară, ale ritualurilor și ale fondului arhaic parcă înfloresc în mine și în zilele de astăzi. Sunt aspecte despre care am mai vorbit, dar, de dragul lor, îmi place să le mai repet uneori, fiindcă sunt prea vii în mine" (p. 86).

Cartea *Răsfoind filele vieții* este structurată în cinci capitole distincte: Capitolul I: „Țigănești, Teleorman – Leagănul copilăriei mele; Pickering, Toronto – Șezlongul senectuții"; Capitolul al II-lea: „Gânduri la senectute"; Capitolul al III-lea: „Caut mereu cuvântul cel mai limpede precum argintul"; Capitolul al IV-lea: „Note de lectură personale"; Capitolul al V-lea: „Să trăiești întru mulți ani, Buni!"; Capitolul al VI-lea: „Cronici, comentarii, sinteze literare și alte puncte de vedere".

Primul capitol al lucrării, cu cele două părți ale sale, cuprinde pagini de o inestimabilă valoare documentară și spirituală, iar prezența fotografiilor alb-negru sau color conferă o notă aparte. Paginile despre Canada și localitatea Pickering, unde autoarea domiciliază, pun în fața cititorului o lume necunoscută multora dintre noi, dar cu care ne familiarizăm imediat ce intrăm în lectura textului. Descoperim în Elena Buică un istoric autentic, un jurnalist redutabil, un formator de opinie.

Chiar și la venerabila vârstă pe care o are distinsa scriitoare, tot găsește o mare bucurie în scris, cu toate valențele pe care le conține acesta: „... scrisul, ca disciplină a gândului, este o mare binefacere, evident fiind valoarea terapiei prin creație care întârzie declinul psiho-neurologic. Scrisul rămâne pentru mine izbăvitorul semn de binefacere în care mă regăsesc, mă primenesc, mă reconstruiesc în efortul de a da semenilor numai ceea ce am bun și cald în suflet, transmis prin gânduri așezate în pagină." (p.88).

Capitolul al III-lea conține o serie de interviuri pe care autoarea le-a dat la reviste literare, la radio..., din care ne dăm seama de puternica personalitate culturală care este Elena Buică.

Celelalte capitole pun în lumină tot atâtea calități pe care le are Omul Elena Buică. Nu numai că are răbdarea să citească operele confraților, dar și scrie despre cărțile acestora. Cronicile sale literare merg la sufletul cititorilor, dar în primul rând la sufletul autorului care simte că a fost perceput de cineva la adevărata sa valoare.

Răsfoind filele vieții este opera unei scriitoare nonagenare care „mai înainte de a închide cartea vieții" își oferă bucuria de a mai răsfoi câteva file adunate între copertele ei, punându-le la dispoziția cititorului, spre neuitare.

Domnița NEAGA
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Meridiane critice

Psalmii lui Macedonski

Cei 11 psalmi confirmă proteismul lui Macedonski, un creator foarte ambițios, dornic a-și depăși colegii artistic, având conștiința faptului împlinit, mai ales că măsura punitivă de expatriere după blasfemierea poetului național sub un pretext jenant, i-a permis realizarea unui mai palpabil, vitalist contact cu Occidentul atât de visat… Pe lângă aura de valoros mentor, de șef de școală ori de poet european, orgoliosul de la „Literatorul" s-a vrut și deschizător de drumuri lirice, avizat comentator al fenomenului literar, ba și prozator, dramaturg. A intenționa nu-i sinonim cu a înfăptui. Finalmente, paleta lui artistică se reduce la ciclul „Nopțile" și la specia extravagantă, rondelurile.

Pe parcursul psalmilor (vol. Excelsior, 1895), eul poetic culisează de la revoltă, indiferență, reticență față de instanța divină la căință, recunoașterea nimicniciei umane, a adevărului filosofic că existența individuală este finită. Înaintea unui Dumnezeu exigent, abstras din social, probabil supărat pe neobedienta celor plăsmuiți, strigătul aparent expresionist „Oh, Doamne, rău m-ai urgisit" - primul psalm (Psalmi moderni, în Florea Firan, *Macedonski-Bacovia. Simbolismul românesc* (Ed. Scrisul Românesc, 2016, p.33) -, un ton acuzator, nu de nivelul celui din textul arghezian („Să te răstorn pe tine, Dumnezeu", Psalmul 1), poetul răspunzând nu cu rugăciuni, ci prin glacialitate - „Rămân ca marmura de rece". Distanțarea de teism aduce un spor de luciditate și concluzii amare: moartea e valabilă pentru toți; nimeni nu-i veșnic - „Țărână, suntem toți țărână" în Psalmul 2 și „Nimic din noi n-o să rămână"; nu contează rangul social, postura de rege, artist, căci „Despoți cu frunți încoronate/ Poeți cu harpe coronate/ Filosofi, oameni de știință…/ Nicio pieire nu s-amână". Cauza? Necredința noastră.

Dacă ieri „Am fost un cântec" (metaforă tot din Psalmul 1, *Oh, Doamne*), firesc ca omul să-și probeze sensibilitatea, emotivitatea la atâtea minunății ale Arhitectului universal, motiv de atitudine pioasă, remușcare și chiar mai mult „Iertare. Sunt ca orice om/ M-am îndoit de-a ta putere" (Psalmul 3, *Iertare*). Punctul culminant al umilinței - analogia cu tâlharul de pe cruce în momentul neverosimil de iluminare lăuntrică: „sunt ticălosul…". Revelația, salvarea anunțământuirea: „Dar, Doamne, tu nu m-ai părăsit." (ibidem). Generosul cel ilimitat din cer te răsplătește înzecit, te ajută a ieși din anonimat, a-ți făuri un (re)nume fiindcă „Zburam pe aripi strălucite", grăiește poetul în Psalmul 5, *Zburam*, chit că valorile s-au inversat: „E azi, mocirlă-noroiasă/ Cu adâncime-ntunecoasă/ Și cu miasme otrăvite" (ibidem, p. 24). Invidioșii, Dușmanii au declanșat îndată aria/ mecanismul defăimării, încât „Abia mai pot să mai trăiesc" (ibidem, p. 34). În ciuda ajutorului dat, a solidarității, a amabilității.

Tenta de mesaj etic din Psalmul 4, *Dușmanii*, se prelungește în Psalmul 6, *Și-au zis...*, când un fel de conjurație plănuiește drame celui solitar, pentru care faima s-a disipat (Sic transit gloria mundi), adeverind, în opinia noastră, un alt adagiu latin Homo homini lupus est: „Și-au zis-e singur-e pierdut!/ Asupra mea se năpustiră". Cu ecou sau nu din Schopenhauer (asimilat și folosit de Eminescu), *Lumea ca voință și reprezentare* (1814, cu extindere în 1884), societatea rău întocmită provoacă victime în rândul oamenilor valoroși, prin nerespect, hulă, dispreț, contestare gratuită – „Cât am trudit, cât am muncit…/ Și omul bun nesocotit" - Psalmul 7. (Exprimarea frustă nu scade cumva din cota de expresivitate?).

Nostalgia îl poartă pe artist spre vremuri apuse, dar corecte, morale, dovada - „Eram puternic împărat/ Prin sufleteasca poezie" (Florea Firan, op.cit., p.35). Pesimismul se amplifică în psalmul următor, deoarece „N-am în ceruri nicio stea" (Psalmul 9). Tocmai de aceea, recursul la transcendență e mai mult decât stringent, ca o conștientizare că „Doamne, toate sunt prin tine,/ Și averea, și puterea". Spre a îndrepta lumea aflată pe căi greșite, a fost trimis Hristos, puterea înțeleaptă, justiția cea dreaptă, iar suferința/ crucea va fi suportabilă („Ne dai plânsul ca o rouă", un trop uluitor de proaspăt în plin simbolism și postromantism). Inclusiv pentru poet, a cărui încredere nu s-a „ciobit", în pofida aparențelor – „Fă oricând ce vrei cu mine" (ibidem, p. 35). Fericirea autentică se obține prin trudă, pasiune, profesionalism, prin alt filtru - Nihil sine Deo (vezi Psalmul 10, *Doamne, toate sunt…*), astfel că actualizarea Eclesiastului (deșertăciunea deșertăciunilor) o evocă realist însuși psalmistul român – „M-am uitat la fericiți…/ I-am văzut nemulțumiți/ E orice zădărnicie", Psalmul 11 *M-am uitat...* (ibidem, p. 35).

Cât privește prozodia, nu știm care dintre variantele macedonskiene semnalate în *Istoria literaturii române*, vol. III, *Epoca Marii clasici* Ed. Academiei RSR, 1973) - vers scâlciat, vers decadent, vers simfonic - compatibilizează, dar memorabilă rămâne remarca lui Călinescu: „S(z)drobit de inimiciție, el (poetul, n.n.) se simte David, regele, în psalmi cu atât mai remarcabili cu cât sunt de o mai complexă simplitate, asemenea doar marilor poeme eminesciene" (*Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Ed.Semne, 2003, p. 466). „Divinul critic" își îndreptase privirea spre Psalmii 8 *Eram* și 3 *Iertare*, când geniul a cutezat a sta de vorbă cu Providența…

Ipso facto, uităm sau ne amintim și de zeul rău, fermecător în *Imn la Satan*, o piesă lirică apreciată de Vladimir Streinu.

Prof. dr. **Iulian BITOLEANU**
Colegiul Național „Anastasescu" Roșiori de Vede
Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România

Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie

Oameni care au fost

Farmacista Ioana Vlădescu (Isărescu)

Ioana Isărescu s-a născut la 12 septembrie 1913, în satul Poiana, comuna Radomireşti din judeţul Olt. Ioana Isărescu era, după cum spun şi documentele, fiica lui Ion Isărescu, tehnician agricol şi administrator al moşiei proprietarului Paul Brătăşanu din comuna Poiana. Mama sa, Chireata Isărescu, născută Scărişoreanu, casnică.

Ioana a avut o copilărie fericită, în mijlocul naturii şi sub supravegherea părinţilor, oameni de vază în sat şi deosebit de credincioşi în Dumnezeu şi în tot ce însemna cinste şi corectitudine. Tatăl era recunoscut ca un foarte bun tehnician agricol şi mai toată lumea îi cerea sfaturi, deşi era curtat de partidele politice ale vremii, el a refuzat să facă parte din vreun partid politic. Îi plăcea profesia şi era absolut îndrăgostit de agricultură, de ceea ce făcea.

Şcoala primară, Ioana Isărescu o urmează în comună, unde este bine apreciată şi obţine rezultate foarte bune, clasându-se mereu prima din clasă. Ioana era dornică să cunoască totul din jurul său. De multe ori, stătea cu tatăl său, acţiona asupra unui pom altoindu-l sau făcându-i toaleta. Desigur, curiozitatea este o însuşire proprie naturii umane şi este întotdeauna legitimă când are drept izvor setea de cunoaştere a omului, mai ales în copilărie, când există dorinţa vie de a-şi deschide cât mai multe ferestre spre realitatea apropiată sau mai depărtată, la spaţiul şi timpul care îl înconjoară. Curiozitatea copilei a convins şi mai mult pe învăţătoare, dar şi pe părinţii săi, că este cazul să investească în ea, să-i creeze cât mai multe posibilităţi pentru a învăţa şi a deveni ceva util în viaţă.

În vara anului 1924, Ioana Isărescu încheie cursurile primare urmate în comună şi este înscrisă în clasa a V-a a vestitului Liceu „Ionită Asan" din Caracal, unde va urma şi cursurile liceale. Este o elevă sârguincioasă şi este bine apreciată de colectivul didactic, care îi prezice o carieră frumoasă în domeniul didactic. Numai că Ioana Isărescu dorea altceva decât profesorii şi familia sa. Este una din cele mai strălucite eleve la obiectul chimie. Chimia a fascinat-o şi, la absolvirea cursurilor liceale, în anul 1932, se înscrie la Concursul de admitere la Facultatea de Farmacie din cadrul Universităţii Bucureşti.

Cu o pregătire foarte bună, reuşeşte să obţină admiterea la această facultate, clasându-se a patra pe lista admişilor. Ioana Isărescu, destul de repede, se familiarizează cu viaţa de student. Are în colega ei de grupă, Alexandrina Guţă din Roşiorii de Vede, o adevărată prietenă, prietenie care va dura toată viaţa. Este o studentă integralistă în fiecare an de studii şi este remarcată de profesori, care o apreciază cu calificative foarte mari. Curiozitatea pe care a avut-o, încă din copilărie, a însoţit-o şi în viaţa de studentă. A lucrat în bibliotecă, dar mai ales în laboratorul facultăţii.

În anul 1936, la Roşiorii de Vede, funcţionau mai multe farmacii, dintre care mai importante şi situate în centrul oraşului erau: Farmacia Mihail Biltz, Farmacia Constanţa Petrescu-Grigorescu şi Farmacia Christea Zaharescu. Mai existau şi două drogherii: Celeman Melponte Zisu şi Afrodita Clement Nicolau.

În septembrie 1936, tânăra şi frumoasa farmacistă Ioana Isărescu se angajează şi activează, la început, ca farmacistă stagiară şi apoi ca farmacistă principală la Farmacia Christea Zaharescu, situată în centrul oraşului. Aici, lucrează într-un colectiv deosebit de tinere farmaciste, bine pregătite, precum Emilia Popov, Andronica Parascopol şi Suzana Gheorghiu, acumulând o vastă experienţă de laborator şi nu numai, care îi va permite peste puţină vreme să aibă propria farmacie.

La începutul anului 1940, în 4 mai, farmacista Ioana Isărescu se căsătoreşte cu tânărul Nicolae Vlădescu, licenţiat în Teologie şi Drept, originar din comuna Călineşti. Era un tânăr bine apreciat în comunitate, fiu de învăţători, cu o educaţie aleasă şi bine văzut în lumea satelor şi nu numai. A fost o nuntă mare în Călineşti şi au participat foarte mulţi invitaţi. De altfel, ecoul nunţii a ajuns şi în presa roşioreană din acea vreme, fiind apreciaţi tinerii însurăţei. Orchestra care a cântat la această nuntă era din Roşiorii de Vede şi avea în frunte un violonist de mare faimă pentru vremea aceea. Este vorba de virtuosul Nicolae Florică, care cântase la Cazinoul din Sinaia în faţa lui George Enescu şi Yehudi Menuhin.

Şi după căsătorie, Ioana Isărescu-Vlădescu continuă să lucreze la Farmacia Zaharescu, dar doreşte să aibă propria farmacie. Sprijinită de familie, farmacista Ioana Vlădescu se adresează Ministerului Sănătăţii şi Prevederilor Sociale, pentru a obţine aprobarea de a deschide o farmacie proprie. Având toate documentele necesare, cu nr. 441 din 16 iunie 1942, Farmacia Ioana Vlădescu este înmatriculată şi funcţionează în comuna rurală Drăgăneşti-Vlaşca, judeţul Teleorman.

Farmacia aceasta funcţionează la Drăgăneşti Vlaşca până în anul 1945. În anul acesta, 1945, familia Vlădescu se mută în Roşiorii de Vede, unde Nicolae Vlădescu este numit judecător, apoi judecător şef. Locuiesc cu chirie pe strada Oltului nr. 19, destul de aproape de fosta colegă de facultate, Alexandrina Guţă, care se căsătorise cu comerciantul Victor Pănculescu.

La 4 august 1945, farmacista Ioana Vlădescu obţine deschiderea unei farmacii în Roşiorii de Vede. Autorizarea farmaciei este semnată de secretarul Camerei de Comerţ şi Industrie Teleorman, Christache Milian. Sediul farmaciei este pe strada general George Manu nr. 18-20. Contractul de închiriere cu proprietarii clădirii a fost înregistrat la Percepţie secţia a III-a, cu plata impozitului aferent, cu chitanţa nr. 234 şi se stipulează următoarele: „Încăperea închiriată se află la parter şi este înzestrată cu tot stelajul necesar comerţului de farmacie". Termenul închirierii este de doi ani, de la 1 iulie 1945, până la 1 iulie 1947.

Farmacia „Sănătatea" funcţionează oferind medicamente populaţiei. Aşezată în centrul oraşului şi având pe Ioana Vlădescu - farmacist principal şi diriginte al farmaciei şi Alexandrina Pănculescu - farmacist principal, funcţionează foarte bine.

În anii 1946-1947, situaţia socială şi materială a populaţiei din oraş şi nu numai era din ce în ce mai grea. Existau mulţi invalizi de război, văduve şi orfani, a căror viaţă era foarte grea. Noua putere politică, comuniştii, se comportau tot mai violent, arătând că puterea se află numai la ei. Schimbările petrecute în ţară au afectat pe toată lumea. În 30 decembrie 1947, a fost înlăturată monarhia şi proclamată republica.

În 11 iunie 1948, a avut loc marea naţionalizare, care a afectat întreaga populaţie a oraşului şi a ţării. Cele două farmaciste erau bulversate de tot ceea ce se întâmplă. În aprilie 1949, Primăria oraşului Roşiorii de Vede era ornată cu drapele roşii, dar şi cu portretele conducătorilor comunişti. În data de 12 aprilie 1949, la ora 8.00 fix, din primărie a ieşit grupul violent al comuniştilor care, secondaţi de un grup de miliţieni, tablagii, s-au îndreptat spre strada general George Manu şi s-au oprit în faţa farmaciei „Sănătatea". Farmacia avea vitrine largi, cu însemnele de farmacie „şarpele şi cupa". La acea oră, în farmacie se lucra. Cele două farmaciste prezentau medicamentele şi răspundeau întrebărilor puse de cumpărători. O parte din grupul comuniştilor, cu doi miliţieni, pătrund în farmacie, iar restul se îndreaptă spre farmacia Mihai Biltz.

Năvălind în farmacie, conducătorul grupului, un ins cu şapcă de piele, ce răspundea la numele de Novac, privind la cele două farmaciste, strigă cu putere: „Din acest moment, farmacia este a poporului, se naţionalizează!". Diriginta, Ioana Vlădescu, vrea să dea un telefon, dar este oprită. Tov. Novac dă ordin însoţitorilor să facă inventarul farmaciei. El preia cheile de la Ioana Vlădescu şi le evacuează pe ambele farmaciste din clădirea farmaciei.

La Roşiorii de Vede, operaţiunea de naţionalizare a farmaciilor s-a desfăşurat fără incidente. Ioana Vlădescu pierde tot şi rămâne fără loc de muncă, până în anul 1951, când cu multe insistenţe este angajată ca farmacist principal la Farmacia de Stat nr. 48 din strada Dunării. Se adaptează destul de greu, dar activează cu profesionalism şi dăruire până la ieşirea la pensie, dar nimic nu avea să fie în farmacie ca la începutul carierei.

Domiciliază în continuare în Roşiorii de Vede, în locuinţa aflată pe Aleea Parc (Grădina Publică), alături de soţul său, judecătorul, avocatul şi profesorul de drept Nicolae Vlădescu şi fiul lor, tânărul medic Dan Vlădescu. Farmacista Ioana Vlădescu, profesionista care toată viaţa a lucrat la Roşiorii de Vede, a decedat în anul 1989, în vârstă de 77 de ani şi a fost înhumată în cimitirul oraşului, alături de soţul său. Băiatul, medic, a părăsit oraşul şi a fost, până la pensionare, medic principal şi medic şef al Staţiunii „Băile Olăneşti" din judeţul Vâlcea.

prof. **Argentin St. PORUMBEANU**

Foto: *arhiva personală a autorului*

Parfum de epocă — Russenart - cetatea culturală

Scurt istoric al Cinematografului „Modern"

De la jumătatea anilor 1950, oraşul Roşiorii de Vede a început un proces de modernizare şi schimbare urbanistică, în contextul unui plan de sistematizare implementat conform liniilor politicii de stat din acea perioadă, având ca model experienţa sovietică. Unul dintre obiectivele principale ale acestui plan a fost construcţia unui cinematograf cu un număr mare de scaune, destinat să înlocuiască şi să completeze serviciile celor două unităţi cinematografice existente în oraş: „Ilie Pintilie" (cunoscut iniţial sub denumirea „Giuvelca", dar înregistrat oficial ca „Modern"), numit până la demolare „Dunărea", şi cinematograful „Carpaţi", fost A.R.P.A..

Cinematograful „Ilie Pintilie" se confrunta deja cu probleme legate de starea clădirii şi de echipamentele tehnice, fiind frecvent reclamate deficienţe, unele chiar mediatizate în presa regională. În ceea ce priveşte cinematograful „Carpaţi", clădirea urma să fie demolată pentru a face loc noii viziuni urbanistice, în special construcţiei de blocuri. Ca alternativă, prin

Fotografie de la inaugurarea Cinematografului „Modern"

extinderea Grădinii Publice spre est, era planificată construcţia unui cinematograf în aer liber, cu o capacitate de aproximativ 500 de locuri, cu scaune dispuse în formă de amfiteatru. De asemenea, planul prevedea modificarea traficului rutier: strada Mărăşti urma să fie conectată la strada Oltului, ceea ce implica eliminarea proprietăţii Oprităoiu, situată pe locul unde astăzi se află reşedinţa familiei Niculescu, pentru a permite extinderea arterei de circulaţie. De altfel, dacă nu ar fi căzut regimul comunist în decembrie 1989, toate casele de pe strada Carpaţi urmau să fie demolate până în anul 2000.

Între anii 1968 şi 1974, la conducerea oraşului Roşiorii de Vede a venit Anghel Bodârlău, care a deţinut funcţia de prim-secretar al Comitetului orăşenesc al Partidului Comunist Român (P.C.R.) şi de preşedinte al Consiliului Popular provizoriu al oraşului.

Lucrările de construcţie a cinematografului au fost demarate în februarie 1968, după finalizarea etapelor de expropriere şi demolare a clădirilor existente. Zona vizată urma să fie consolidată prin edificarea noului cinematograf şi a unui ansamblu de blocuri, denumite M1 şi M2, cu două scări fiecare, destinate vânzării şi proprietăţii particulare. Conform proiectului, valoarea estimată a construcţiei cinematografului era de 2.600.000 de lei, iar capacitatea iniţială era de 500 de locuri, însă în faza finală, aceasta a fost redusă la 480 de locuri.

Un articol din presa vremii, semnat de N. Stănescu, ne oferă o mărturie despre începutul acestor lucrări. Vom reproduce întocmai articolul respectiv pentru a păstra autenticitatea şi originalitatea documentului:

Era pe la începutul acestui an (n.a. 1968) când în centrul oraşului Roşiori a poposit un grup de constructori, echipaţi cu cele necesare. După ce au terminat cu demolările, în ciuda vântului aspru ce le biciuia feţele, au început măsurătorile. Apoi, în mâna harnicilor constructori, cazmale şi târnăcoapele prinseseră viaţă. „Muşcau" cu putere din pământul încremenit. Începutul le-a fost greu, dar săpăturile înaintau văzând cu ochii ...

De atunci s-au scurs aproape trei luni. Pe şantierul cinematografului din Roşiori, pentru că despre acesta este vorba, lucrurile au prins „aripi". Constructorii şi utilajele lucrează din plin. Dacă vrei să-l găseşti pe şeful de lot, rămâne doar să vizitezi şantierul.

Roşioreanul Alexandru Bărbulescu, şeful de lot, este nelipsit din mijlocul confraţilor lui. Cei 70 de constructori, constituiţi în două brigăzi complexe, se întrec în vederea înfăptuirii sarcinilor de plan şi pentru cea mai bună lucrare. La data vizitei noastre brigada condusă de Dumitru Pârvan tocmai turna copertina de la intrarea principală. De fapt, de două zile betonierele şi banda rulantă transportoare au funcţionat neîntrerupt, astfel că oamenii lui Pârvan organizaţi în schimburi au încheiat această lucrare cu câteva zile mai devreme.

Cealaltă brigadă se află sub îndrumarea lui Ilie Lupu şi execută zidăria de la centrala termică. Şi aici am rămas plăcut impresionat de modul cum este organizată munca. În timp ce o parte din constructori preparau mortarul, alta se îndeletnicea cu transportul lui şi a cărămidei, iar cei mai mulţi cu executarea zidăriei. De fapt, de cum intrai pe şantier – unde aşa cum am arătat lucrează un colectiv relativ mic, faţă de alte şantiere tot din Roşiori – îţi formezi o impresie bună. Pe deoparte ritmul, iar pe de alta, grija cu care sunt folosite materialele. Desigur, lipsa oţelului beton, a cimentului şi cărămizii se face simţită şi aici pentru care grupul de şantiere din Alexandria, executantul lucrării, trebuie să ţină seama, dacă vrea ca şi această lucrare să fie terminată la timp.

Rândurile ce urmează au fost rezervate şefului de lot care, printre altele, spune: «Cinematograful pe care îl construim urmează să fie dat în folosinţă la finele acestui an, iar valoarea lucrărilor este de 2.600.000 lei. Aşa cum am început considerăm, că va fi terminat cu două luni mai devreme, ceea ce va fi şi pe placul roşiorenilor. Când fac această afirmaţie, deşi ne lipsesc unele materiale, am în vedere hotărârea colectivului nostru de muncă şi sprijinul pe care l-am primit din partea organelor locale de partid şi de stat, de la tov. Anghel Bodârlău, prim secretar al Comitetului orăşenesc al P.C.R., preşedintele Consiliului popular provizoriu al oraşului Roşiori de Vede, în special. Pentru a ilustra ritmul lucrărilor, este suficient să amintim că-n ultima lună s-a realizat întregul volum planificat pe primul trimestru».

La Roşiorii de Vede

Azi se inaugurează cinematograful „Modern"

Azi la orele 11,00 la Roşiori are loc deschiderea festivă a noului cinematograf „Modern". Cinematograful cu o capacitate de 500 locuri, este prevăzut cu aparatură modernă de redare a imaginei şi sunetului.

răutăciosul adolescent

Am părăsit şantierul urându-le constructorilor, spor la muncă pentru ca acest obiectiv cultural să fie terminat înainte de data stabilită. Totodată, le-am împărtăşit dorinţa noastră de a fi prezenţi în ziua inaugurării cinematografului care va avea 500 de locuri şi va reuşi să satisfacă, cele mai exigente dorinţe ale spectatorilor.

Previziunile privind finalizarea lucrărilor la finalul anului 1968 nu s-au adeverit, urmare şi a întârzierilor în aprovizionarea cu materiale de construcţie şi a unei ierni care nu a fost favorabilă continuării lucrărilor. Cu toate acestea, la 27 aprilie 1969 se anunţa inaugurarea Cinematografului „Modern", în cinstea zilei de 1 Mai, sărbătorită cu mare fast la nivel naţional: „Azi la orele 11 la Roşiori are loc deschiderea festivă a noului cinematograf „Modern". Cinematograful cu o capacitate de 500 locuri (n.a. se menţiona varianta de 500 de locuri, anunţată la începutul lucrărilor, probabil din cauza faptului că nu a fost comunicat numărul final de 480 de locuri), este prevăzut cu aparatură modernă de redare a imaginei şi sunetului. Cu ocazia inaugurarii va rula filmul românesc „Răutăciosul adolescent" în prezenţa regizorului Gheorghe Vitanidis şi a altor realizatori ai filmului."

Gabriel ARGEŞEANU

Fotografii din arhiva autorului

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

- continuare din pag. 1

team building și misiuni creative pentru a descoperi ce înseamnă să trăiești într-o Europă democratică; prezentări de bune practici și materiale informative realizate de cele două centre; seri de socializare, jocuri de cunoaștere și activități recreative pe litoral.

Atmosfera s-a încheiat într-o notă emoționantă și plină de energie, cu o seară de muzică folk susținută de prof. Tedy Stîngă (ED Teleorman), alături de voluntarii ambelor centre.

Toți participanții au primit diplome de excelență într-un cadru cu totul special – la Grădina de vară Cinemascop din Eforie Sud, locul care ne-a reunit în ultimii patru ani și care găzduiește festivalul *Eforie Colorat*.

Mulțumim voluntarilor pentru entuziasm și implicare, iar Centrului EUROPE DIRECT Târgoviște pentru colaborarea valoroasă și sprijinul constant care au făcut posibil acest proiect comun! Împreună am demonstrat încă o dată că *„Stă în puterea TA să schimbi ceva!”*

• *SOTEU 2025*

Miercuri, 10 septembrie 2025, am urmărit împreună, la sediul nostru din Roșiori de Vede, discursul privind Starea Uniunii (SOTEU) al președintei Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, susținut în fața Parlamentului European. Evenimentul a fost transmis live pe pagina noastră de Facebook și s-a bucurat de o prezență numeroasă și diversă.

În sală au participat: primarul municipiului Roșiori de Vede – ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, viceprimarul – prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu (membru al rețelei BELC), elevi de la liceele din municipiu, studenți, voluntari ED Teleorman, oameni de cultură și artă, dar și reprezentanți ai mass-media locale.

Discursul Ursulei von der Leyen a fost primul din al doilea său mandat și a conturat principalele direcții și priorități pentru viitorul Uniunii Europene.

După vizionare, am continuat cu *Lecția de informare europeană*, unde am avut parte de o dezbatere interactivă și de feedback direct de la participanți – atât tineri, cât și adulți.

Concluzia?

Comunitatea locală este din ce în ce mai implicată și interesată de politicile și inițiativele europene, iar dialogul și informarea rămân cheia pentru o Uniune mai puternică, în care reușim împreună!

• *Experiența EUROPE DIRECT în Grecia*

Între 10 și 16 septembrie, echipele și voluntarii **EUROPE DIRECT București, Târgoviște, Teleorman** și **Vâlcea** au participat la un schimb de experiență în Asprovalta și Salonic, Grecia, organizat alături de prietenii de la **EUROPE DIRECT Macedonia Centrală**.

În zilele de 12, 13 și 14 septembrie, cele patru centrele EUROPE DIRECT au susținut reprezentații de teatru forum, abordând teme europene sub mesajul *„Stă în puterea ta să schimbi ceva! – O Europă liberă și democratică”*. Ziua de 13 septembrie a fost completată cu un moment muzical pregătit de echipa ED Teleorman, care a adus energie și voie bună tuturor participanților.

Pe 15 septembrie, am vizitat centrul ED Macedonia Centrală din Salonic, unde am dezbătut alături de voluntarii români și greci discursul președintei Comisiei Europene Ursula von der Leyen privind Starea Uniunii (SOTEU). Temele discutate au fost: digitalizare & dezinformare: cum noile reglementări privind inteligența artificială și platformele online pot oferi acces echitabil la tehnologie și, în același timp, cum putem combate manipularea

informațională; securitate & apărare: am analizat planurile europene de pregătire militară și apărare comună, rolul României în sprijinirea Ucrainei împotriva agresiunii Rusiei și importanța contribuției Greciei în gestionarea migrației din zonele de conflict, subliniind responsabilitatea Europei de a menține pacea și stabilitatea regională; economie & dezvoltare socială: soluțiile propuse de Comisie pentru locuințe accesibile, reducerea sărăciei și agricultură durabilă și modul în care acestea pot influența viața comunităților locale; democrație & valori europene: importanța implicării civice și a colaborării cu mass-media locală pentru construirea rezilienței democratice și combaterea dezinformării.

Schimbul de experiența din Grecia a consolidat legătura dintre centrele noastre și a arătat cât de important este rolul voluntarilor în construirea unei Europe unite, informate și democratice. Astfel de schimburi oferă voluntarilor oportunitatea de a învăța din experiențele colegilor din alte țări, de a-și dezvolta competențele interculturale și de a-și îmbunătăți implicarea în comunitate. La rândul lor, aceste experiențe se reflectă direct în comunitățile locale, prin proiecte și activități mai bine gândite, adaptate nevoilor cetățenilor și inspirate din exemple de succes europene. În plus, ele întăresc colaborarea dintre centrele EUROPE DIRECT, facilitând schimbul de idei, metode inovatoare și resurse, contribuind astfel la creșterea vizibilității și eficienței activităților noastre la nivel local și european.

• *Roșiori de Vede – campion al mișcării și al curățeniei!*

Sâmbătă, 20 septembrie, în cadrul ***Zilei de Curățenie Națională 2025***, eveniment marcat simultan în toată România, municipiul Roșiori de Vede a fost din nou prezent printr-o amplă acțiune de voluntariat pentru mediu. Aproximativ 350 de persoane – elevi, cadre didactice și membri ai comunității locale – au răspuns apelului lansat de Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport și **EUROPE DIRECT Teleorman**, în colaborare cu **Asociația Let's Do It, România!**

Ziua de Curățenie Națională reprezintă cea mai amplă acțiune de voluntariat pentru mediu din România, un concept unic ce reunește anual români din toate categoriile sociale, alături de companii, instituții, autorități, ONG-uri, reprezentanți media și persoane publice.

La Roșiori de Vede, acțiunea a făcut parte din programul **Săptămâna Europeană a Mobilității 2025** și s-a desfășurat pe traseul: sediul ED Teleorman – Primărie – str. Mihai Bravu – Gara de Est – B-dul Comercial – Barieră – Pădurea Verde, acolo unde fost și un punct de hidratare pentru participanți. Rezultatul muncii voluntarilor? Câteva sute de kilograme de deșeuri colectate, ulterior sacii fiind ridicați de către firma IRIDEX, partener al campaniei Let's Do It, România!.

Totodată, pentru că Roșiori de Vede a fost înscris în campania „Provocarea Pașilor”, la începutul deplasării pe traseul de curățenie, participanții au fost invitați să se înscrie pe platforma **European Mobility Week – Steps Challenge 2025**, un demers care se desfășoară la nivel european și prin care orașul nostru putea deveni un campion al mișcării.

Mulțumim tuturor celor implicați – școli și licee roșiorene, colegilor din Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport și Direcția Poliția Locală, pentru sprijinul acordat în desfășurarea în condiții de siguranță a evenimentului! Un gând special de mulțumire și pentru viceprimarul Municipiului Roșiori de Vede, prof. Cristiana-Mirela Piper Savu, care a fost alături de voluntari în această zi cu totul specială.

Cu siguranță, pe 20 septembrie, Roșiori de Vede a făcut echipă cu lumea întreagă. Împreună am arătat că suntem o comunitate activă, responsabilă și conectată la inițiativele europene și internaționale pentru un mediu mai curat și un stil de viață sănătos. Continuăm să fim activi și responsabili – pentru noi, pentru oraș, pentru planetă!

• *Sănătate pe bicicletă într-un mediu nepoluat*

Peste 150 de participanți au dat energie **Săptămânii Europene a Mobilității** la Roșiori de Vede, o inițiativă europeană dedicată promovării transportului alternativ, prietenos cu mediul, și a unui stil de viață sănătos, derulată în perioada 16-22 septembrie.

Și dacă sâmbătă, 20 septembrie, am celebrat Ziua de Curățenie Națională 2025 alături de aproximativ 350 de voluntari – elevi, cadre didactice, reprezentanți ai instituțiilor și simpli cetățeni, care au contribuit la înfrumusețarea orașului nostru, duminică, 21 septembrie, am continuat seria activităților cu un eveniment sportiv de tradiție și plin de energie.

Sub genericul *„Sănătate pe bicicletă într-un mediu nepoluat”*, teleormăneni de toate vârstele au pedalat prin oraș pe un traseu prestabilit. Cel mai mic participant a avut doar 5 ani, dovedind că mișcarea și mobilitatea verde sunt pentru toată lumea!

Toți participanții au purtat tricouri inscripționate cu logo-ul **EUROPE DIRECT Teleorman** și au primit materiale de promovare a centrului, marcând vizibil sprijinul european și spiritul comunitar al evenimentului.

Ne-am bucurat că la eveniment a fost prezent și primarul Municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, care a încurajat inițiativa și s-a alăturat participanților.

Atmosfera a fost una de sărbătoare, cu multă energie, voie bună și bucuria de a promova împreună mesajul acestei ediții: *„Mobilitate pentru toți – Combină și deplasează-te! Mix & Move!”*.

Acțiunea a fost organizată de Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport prin centrul de informare ED Teleorman, ca parte a acestei inițiative europene dedicate comunității locale.

Mulțumim tuturor participanților, care au demonstrat încă o dată că Roșiori de Vede este o comunitate activă, responsabilă și implicată! Mulțumiri speciale adresăm tuturor celor care au contribuit la reușita acestui eveniment: Poliției Municipiului Roșiori de Vede și Direcției Poliția Locală, pentru sprijinul acordat în desfășurarea în siguranță a activităților; colegilor din Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport și din Direcția de Asistență Socială, pentru implicarea activă în organizare; voluntarilor ED Teleorman, pentru energia și dedicarea lor!

Și chiar dacă Săptămâna Europeană a Mobilității s-a încheiat, vă îndemnăm pe toți să facem din mobilitate și sport o alegere zilnică, nu doar un obicei de o săptămână – pentru sănătatea noastră și pentru viitorul comunității!

